

Advies Zorginstituut Nederland in een geschil over de uitvoering van de zorgverzekering

Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ) heeft op 9 oktober 2025 aan Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid, van de Zorgverzekeringswet (Zvw). Verzoekster en verweerder hebben een geschil over de verstrekking van een hulphond.

Bij de adviesaanvraag heeft SKGZ een kopie van het dossier gestuurd. Op 6 november heeft het Zorginstituut een advies uitgebracht waarbij nader onderzoek is geadviseerd. Vervolgens heeft SKGZ d.d. 16 december 2025 de nadien ontvangen stukken aan het Zorginstituut gestuurd. Het Zorginstituut brengt een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting en/of aanvullende stukken nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

In de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op hulpmiddelenzorg omschreven. Dit komt overeen met de Zvw.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoekster aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Dit betekent dat het Zorginstituut twee vragen beantwoordt. Namelijk, of de zorg in geschil onderdeel is van het basispakket en vervolgens of verzoekster op deze zorg is aangewezen. Dit laatste is een medische beoordeling. Er is een BIG-geregistreerde medisch adviseur betrokken bij de beoordeling van het geschil. Het Zorginstituut baseert het advies op de beschikbare informatie in het toegezonden dossier.

Het advies van het Zorginstituut kan geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

Situatie van verzoekster

Verzoekster is geboren in 1975. In de brief van 7 april 2025 schrijft verzoekster dat zij geboren is met heupdysplasie, waardoor zij verkeerd loopt en haar heupen, rug en knieën versleten zijn. Ook heeft zij artrose in haar handen, lijdt zij aan fibromyalgie en heeft zij een functioneel neurologische stoornis.

In 2017 werd bij verzoekster een hersentumor (glioom: astrocytoma graad 2) rechts frontaal gediagnosticeerd, welke volgens de neuroloog nagenoeg totaal verwijderd werd. Klinisch en radiologisch waren er geen aanwijzingen voor progressie van deze tumor. Na de operatie had verzoekster klachten van pijn bij de operatiewond, vermoeidheid en cognitieve klachten. Daarom werd begeleiding opgestart vanuit het revalidatiecentrum voor niet aangeboren hersenletsel (NAH).

Op 24 juni 2024 verwees de neuroloog verzoekster naar de ergotherapeut om de meerwaarde en mogelijkheden te inventariseren van een hulphond in verband met blijvende chronische functiebeperkingen. De neuroloog schrijft in de verwijfsbrief dat verzoekster onder meer fibromyalgie en een functioneel neurologische stoornis heeft, met aanvalsgewijze uitval van de rechterzijde van het lichaam en een loopstoornis.

De ergotherapeut geeft aan dat verzoekster beperkingen heeft in onder meer armen en handen (krachtsverlies, verminderde fijne motoriek, sensibiliteitsuitval), rechter schouder, bij het lopen en transfers maken en dat bukken niet lukt. Hulpmiddelen zoals een aan/uitkleedstok, sokaantrekker, verlengde schoenlepel of helping hand kan zij niet gebruiken. Door de functioneel neurologische stoornis heeft zij chronische aanvallen waarbij de rechter- of linkerkant van haar lichaam uitvalt. Sinds de hersenoperatie heeft verzoekster een evenwichtsstoornis. Zij valt regelmatig en ook als zij zit valt zij voorover. De combinatie van de functioneel neurologische stoornis, fibromyalgie en gevolgen van een hersentumor, hersenoperatie en heupdysplasie, heeft geleid tot invaliditeit. Verzoekster beweegt zich voort met een rollator (en in plaats van een rollator met steun aan een hondenbuggy) en een driewiel fiets met trapondersteuning. Op dagen dat ze veel zou moeten lopen maakt zij gebruik van een handbewogen rolstoel.

In het dossier is een indicatiebesluit van het CIZ aanwezig, d.d. 2-6-2022, voor 24-uurs zorg (zorgprofiel LG: wonen met begeleiding en verzorging).

Verder geeft verzoekster aan dat zij in december 2024 te horen heeft gekregen dat de hersentumor in haar ruggenmerg is uitgezaaid en dat zij terminaal is verklaard.

Verzoekster heeft een aanvraag gedaan voor de verstrekking van een hulphond. Verweerder heeft deze aanvraag afgewezen. Verweerder geeft aan dat de verzoekster niet inzichtelijk heeft gemaakt hoezeer een hulphond substantieel zou bijdragen aan haar mobiliteit, HDL en/of ADL. Ook heeft zij niet aangegeven hoezeer een hulphond het beroep op zorgondersteuning substantieel zou verminderen.

Voor wat betreft de substantiële bijdrage van de hulphond en het vergroten van de zelfstandigheid geldt dat uit het stuk van de ergotherapeut blijkt dat de ondersteuning ziet op handelingen die verzoekster zelf uitvoert, maar lichamelijk (te) belastend zijn en verzoekster veel energie kosten. Taken die zelf uitgevoerd kunnen worden maar veel energie kosten, leiden op zichzelf niet tot een vergroting van de zelfstandigheid.

Met betrekking tot de substantiële vermindering van het beroep op zorgondersteuning heeft verweerder geen concrete informatie vanuit verzoekster ontvangen. Het is onduidelijk hoeveel uur professionele en mantelzorg bespaard zal worden met de hulphond. Er is alleen bekend dat er geen mantelzorg (meer) is en een pgb of MPT vanuit de Wlz is aangevraagd voor 5 uur huishoudelijke hulp per week. Daarmee is niet inzichtelijk gemaakt dat de hulphond een substantiële vermindering van het beroep op zorgondersteuning met zich brengt.

Verder vindt verweerder dat onvoldoende is geprobeerd om alternatieve hulpmiddelen in te zetten.

Voorlopig advies d.d. 6 november 2025

Het Zorginstituut gaf in het voorlopig advies van 6 november aan dat het bij de beoordeling van de aanspraak op een ADL-hond gaat om beantwoording van de volgende vragen:

- a. is een verzekerde vanwege blijvende, ernstige lichamelijke functiebeperkingen aangewezen op hulp bij de mobiliteit of bij algemene of huishoudelijke dagelijkse levensverrichtingen?
- b. levert inzet van de ADL-hond een substantiële bijdrage aan de mobiliteit en de algemene of huishoudelijke dagelijkse levensverrichtingen waardoor zijn of haar zelfstandigheid wordt vergroot en het beroep op zorgondersteuning vermindert?

Het Zorginstituut concludeerde dat bij verzoekster sprake is van ernstige chronische (blijvende) lichamelijke functiebeperkingen. Op basis hiervan is verzoekster aangewezen op hulp bij de mobiliteit, ADL en HDL.

Vervolgens dient de vraag beantwoord te worden of de inzet van de ADL-hond een substantiële bijdrage levert aan de mobiliteit en de ADL of HDL waardoor de zelfstandigheid wordt vergroot en het beroep op zorgondersteuning vermindert. Deze vraag kon op basis van de beschikbare informatie in het dossier niet worden beantwoord. Onduidelijk is of verzoekster momenteel (informele) zorgondersteuning ontvangt en of de inzet van een ADL-hond daadwerkelijk haar zelfstandigheid vergroot. De eerdere indicatie door de ergotherapeut was gebaseerd op een periode waarin mantelzorg door de partner werd geboden, wat inmiddels niet meer het geval is.

Om te beoordelen of verzoekster aanspraak kan maken op de verstrekking van een hulphond heeft het Zorginstituut gevraagd informatie toe te voegen aan het dossier van een zorgprofessional met betrekking tot de huidige zorgondersteuning die verzoekster ontvangt en op welke manier een ADL-hond haar zelfstandigheid vergroot.

Aanvullende informatie

Na het voorlopig advies is er een brief van verzoekster d.d. 20 november 2025 aan het dossier toegevoegd. Verzoekster geeft hierin aan welke veranderingen er zijn sinds de aanvraag. Zij is bezig om hulp bij aan- en uitkleden en douchen te krijgen en zij staat op een wachtlijst bij de organisatie waar zij ook 5 uur per week huishoudelijke hulp van krijgt. Verder geeft verzoekster aan bij welke handelingen de hond haar zou kunnen helpen.

Adviestaak Zorginstituut

Het geschil ziet ook op de vraag of de verstrekking van een hulphond doelmatig is. De beoordeling hiervan valt buiten de adviestaak van het Zorginstituut. Gelet op voornoemd artikel 114, derde lid Zvw adviseert het Zorginstituut over geschillen die betrekking hebben op de te verzekeren prestaties, zoals vermeld in artikel 11 Zvw. Het Zorginstituut kan daarom geen advies geven over de vraag of het verstrekken van een hulphond doelmatig is.

Juridisch kader

Een ADL-hond is een hulpmiddel ter compensatie van beperkingen bij het gebruiken van hand en arm ingevolge van artikel 2.6, onderdeel e, van de Regeling zorgverzekering (Rzv), nader uitgewerkt in artikel 2.12, eerste lid, onder b, ten tweede, van de Rzv.¹

Redelijkerwijs aangewezen op

Volgens artikel 2.1, derde lid, van het Besluit zorgverzekering (Bzv), heeft een verzekerde slechts recht op een vorm van zorg of een dienst voor zover hij daarop naar inhoud en omvang redelijkerwijs is aangewezen.

Volgens jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep² (hierna: CRvB) moet een hulpmiddel geschikt zijn om de beperkingen/belemmeringen van verzekerde in aanvaardbare mate te compenseren en dienen alsmede de concrete feiten en omstandigheden waarin de individuele verzekerde op het gebruik is aangewezen, richtinggevend te zijn.

Beoordeling

De informatie in het dossier is medisch en juridisch beoordeeld.

Er is geen informatie aan het dossier toegevoegd van een zorgprofessional met betrekking tot de huidige zorgondersteuning die verzoekster ontvangt en op welke manier een ADL-hond haar zelfstandigheid vergroot. De aanvullende informatie betreft een brief van verzoekster zelf. Daarom is niet aangetoond dat de inzet van de ADL-hond een substantiële bijdrage levert aan de mobiliteit en de ADL of HDL waardoor de zelfstandigheid wordt vergroot en het beroep op zorgondersteuning vermindert.

Conclusie

Op basis van de beschikbare informatie in het dossier is niet aangetoond dat verzoekster redelijkerwijs is aangewezen op een ADL-hond. Verzoekster kan daarom geen aanspraak maken op vergoeding van een ADL-hond ten laste van de basisverzekering.

Het advies

Het Zorginstituut adviseert op basis van de beschikbare informatie in het dossier het volgende:

Verzoekster is niet redelijkerwijs aangewezen op een ADL-hond.

¹ Dat ADL-honden hulpmiddelen zijn ter compensatie van beperkingen bij het gebruiken van hand en arm, volgt uit de toelichting op het eerste lid, onder b, ten tweede, van artikel 2.12 van de Rzv: "Voorbeelden van hulpmiddelen die een compensatie bieden bij beperkingen in het gebruiken van hand en arm zijn de robotmanipulator, armondersteuning en eetapparaten. Ook hulpmiddelen die een compensatie bieden bij beperkingen in het hanteren van boeken, kranten en tijdschriften – zoals bladomslagapparatuur en omgevingsbediening en ADL-honden."

² CRvB, 15 augustus 2007, 05/5963 ZFW en CRvB, 19 september 2007, 06/1478 ZFW.

Advies Zorginstituut Nederland in een geschil over de uitvoering van de zorgverzekering

De Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ) heeft op 9 oktober 2025 aan Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid, van de Zorgverzekeringswet (Zvw). Verzoekster en verweerder hebben een geschil over de verstrekking van een hulphond.

Bij de adviesaanvraag heeft de SKGZ een kopie van het dossier gestuurd. Het Zorginstituut brengt een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting en/of aanvullende stukken nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

In de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op hulpmiddelenzorg omschreven. Dit komt overeen met de Zvw.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoekster aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Dit betekent dat het Zorginstituut twee vragen beantwoordt. Namelijk, of de zorg in geschil onderdeel is van het basispakket en vervolgens of verzoekster op deze zorg is aangewezen. Dit laatste is een medische beoordeling. Er is een BIG-geregistreerde medisch adviseur betrokken bij de beoordeling van het geschil. Het Zorginstituut baseert het advies op de beschikbare informatie in het toegezonden dossier.

Het advies van het Zorginstituut kan geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

Situatie van verzoekster

Verzoekster is geboren in 1975. In de brief van 7 april 2025 schrijft verzoekster dat zij geboren is met heupdysplasie, waardoor zij verkeerd loopt en haar heupen, rug en knieën versleten zijn. Ook heeft zij artrose in haar handen, lijdt zij aan fibromyalgie en heeft zij een functioneel neurologische stoornis.

In 2017 werd bij verzoekster een hersentumor (glioom: astrocytoom graad 2) rechts frontaal gediagnosticeerd, welke volgens de neuroloog nagenoeg totaal verwijderd werd. Klinisch en radiologisch waren er geen aanwijzingen voor progressie van deze tumor. Na de operatie had verzoekster klachten van pijn bij de operatiewond, vermoeidheid en cognitieve klachten. Daarom werd begeleiding opgestart vanuit het revalidatiecentrum voor niet aangeboren hersenletsel (NAH).

Op 24 juni 2024 verwees de neuroloog verzoekster naar de ergotherapeut om de meerwaarde en mogelijkheden te inventariseren van een hulphond in verband met blijvende chronische functiebeperkingen. De neuroloog schrijft in de verwijsbrief dat verzoekster onder meer fibromyalgie en een functioneel neurologische stoornis heeft, met aanvalsgewijze uitval van de rechterzijde van het lichaam en een loopstoornis.

De ergotherapeut geeft aan dat verzoekster beperkingen heeft in onder meer armen en handen (krachtsverlies, verminderde fijne motoriek, sensibiliteitsuitval), rechter schouder, bij het lopen en transfers maken en dat bukken niet lukt. Hulpmiddelen zoals een aan/uitkleedstok, sokaantrekker, verlengde schoenlepel of helping hand kan zij niet gebruiken. Door de functioneel neurologische stoornis heeft zij chronische aanvallen waarbij de rechter- of linkerkant van haar lichaam uitvalt. Sinds de hersenoperatie heeft verzoekster een evenwichtsstoornis. Zij valt regelmatig en ook als zij zit valt zij voorover.

De combinatie van de functioneel neurologische stoornis, fibromyalgie en gevolgen van een hersentumor, hersenoperatie en heupdysplasie, heeft geleid tot invaliditeit. Verzoekster beweegt zich voort met een rollator (en in plaats van een rollator met steun aan een hondenbuggy) en een driewiel fiets met trapondersteuning. Op dagen dat ze veel zou moeten lopen maakt zij gebruik van een handbewogen rolstoel.

In het dossier is een indicatiebesluit van het CIZ aanwezig, d.d. 2-6-2022, voor 24-uurs zorg (zorgprofiel LG: wonen met begeleiding en verzorging).

Verder geeft verzoekster aan dat zij in december 2024 te horen heeft gekregen dat de hersentumor in haar ruggenmerg is uitgezaaid en dat zij terminaal is verklaard.

Verzoekster heeft een aanvraag gedaan voor de verstrekking van een hulphond. Verweerder heeft deze aanvraag afgewezen. Verweerder geeft aan dat de verzoekster niet inzichtelijk heeft gemaakt hoezeer een hulphond substantieel zou bijdragen aan haar mobiliteit, HDL en/of ADL. Ook heeft zij niet aangegeven hoezeer een hulphond het beroep op zorgondersteuning substantieel zou verminderen.

Voor wat betreft de substantiële bijdrage van de hulphond en het vergroten van de zelfstandigheid geldt dat uit het stuk van de ergotherapeut blijkt dat de ondersteuning ziet op handelingen die verzoekster zelf uitvoert, maar lichamelijk (te) belastend zijn en verzoekster veel energie kosten. Taken die zelf uitgevoerd kunnen worden maar veel energie kosten, leiden op zichzelf niet tot een vergroting van de zelfstandigheid.

Met betrekking tot de substantiële vermindering van het beroep op zorgondersteuning heeft verweerder geen concrete informatie vanuit verzoekster ontvangen. Het is onduidelijk hoeveel uur professionele en mantelzorg bespaard zal worden met de hulphond. Er is alleen bekend dat er geen mantelzorg (meer) is en een pgb of MPT vanuit de Wlz is aangevraagd voor 5 uur huishoudelijke hulp per week. Daarmee is niet inzichtelijk gemaakt dat de hulphond een substantiële vermindering van het beroep op zorgondersteuning met zich brengt.

Verder vindt verweerder dat onvoldoende is geprobeerd om alternatieve hulpmiddelen in te zetten.

Adviestaak Zorginstituut

Het geschil ziet ook op de vraag of de verstrekking van een hulphond doelmatig is. De beoordeling hiervan valt buiten de adviestaak van het Zorginstituut. Gelet op voornoemd artikel 114, derde lid Zvw adviseert het Zorginstituut over geschillen die betrekking hebben op de te verzekeren prestaties, zoals vermeld in artikel 11 Zvw. Het Zorginstituut kan daarom geen advies geven over de vraag of het verstrekken van een hulphond doelmatig is.

Juridisch kader

Een ADL-hond is een hulpmiddel ter compensatie van beperkingen bij het gebruiken van hand en arm ingevolge van artikel 2.6, onderdeel e, van de Regeling zorgverzekering (Rzv), nader uitgewerkt in artikel 2.12, eerste lid, onder b, ten tweede, van de Rzv.¹

Redelijkerwijs aangewezen op

Volgens artikel 2.1, derde lid, van het Besluit zorgverzekering (Bzv), heeft een verzekerde slechts recht op een vorm van zorg of een dienst voor zover hij daarop naar inhoud en omvang redelijkerwijs is aangewezen.

Volgens jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep² (hierna: CRvB) moet een hulpmiddel geschikt zijn om de beperkingen/belemmeringen van verzekerde in aanvaardbare mate te compenseren en dienen alsmede de concrete feiten en omstandigheden waarin de individuele verzekerde op het gebruik is aangewezen, richtinggevend te zijn.

Beoordeling

De informatie in het dossier is medisch en juridisch beoordeeld.

Sinds 1 januari 2013 zijn hulpmiddelen voor het bewegingssysteem functiegericht omschreven. Tot die tijd waren ADL-honden apart opgenomen in de Rzv, inclusief indicatievoorwaarden:

“hulphonden die een substantiële bijdrage leveren aan de mobiliteit en de algemene of huishoudelijke dagelijkse levensverrichtingen van een verzekerde die als gevolg van blijvende, ernstige lichamelijke functiebeperkingen aangewezen is op hulp bij die mobiliteit of bij algemene of huishoudelijke dagelijkse levensverrichtingen, waardoor zijn zelfstandigheid wordt vergroot en het beroep op zorgondersteuning vermindert.”

Met de komst van de functiegerichte omschrijving werden de indicatievoorwaarden niet letterlijk overgenomen, maar inhoudelijk gelden deze nog steeds.

Bij de beoordeling van de aanspraak op een ADL-hond gaat het dan ook om beantwoording van de volgende vragen:

- a. is een verzekerde vanwege blijvende, ernstige lichamelijke functiebeperkingen aangewezen op hulp bij de mobiliteit of bij algemene of huishoudelijke dagelijkse levensverrichtingen?
- b. levert inzet van de ADL-hond een substantiële bijdrage aan de mobiliteit en de algemene of huishoudelijke dagelijkse levensverrichtingen waardoor zijn of haar zelfstandigheid wordt vergroot en het beroep op zorgondersteuning vermindert?

¹ Dat ADL-honden hulpmiddelen zijn ter compensatie van beperkingen bij het gebruiken van hand en arm, volgt uit de toelichting op het eerste lid, onder b, ten tweede, van artikel 2.12 van de Rzv: “Voorbeelden van hulpmiddelen die een compensatie bieden bij beperkingen in het gebruiken van hand en arm zijn de robotmanipulator, armondersteuning en eetapparaten. Ook hulpmiddelen die een compensatie bieden bij beperkingen in het hanteren van boeken, kranten en tijdschriften – zoals bladomslagapparatuur en omgevingsbediening en ADL-honden.”

² CRvB, 15 augustus 2007, 05/5963 ZFW en CRvB, 19 september 2007, 06/1478 ZFW.

Ad a: Is verzoekster vanwege blijvende, ernstige lichamelijke functiebeperkingen aangewezen op hulp bij de mobiliteit of bij ADL of HDL?

Uit de brief van de neuroloog van 24 juni 2024, een indicatiebesluit van het CIZ van 2 juni 2022, de informatie van verzoekster zelf, de informatie uit de praktische indicatie van de hondenschool en de informatie van de ergotherapeut is op te maken dat er sprake is van ernstige chronische (blijvende) lichamelijke functiebeperkingen. Op basis hiervan is verzoekster aangewezen op hulp bij de mobiliteit, ADL en HDL. In het indicatiebesluit van het CIZ van 2 juni 2022 is aangegeven dat verzoekster voor onbepaalde tijd recht heeft op 24-uurszorg uit de Wlz, met als zorgprofiel 4LG (LG: lichamelijke handicap, 4LG: wonen met begeleiding en verzorging).³

Ad b: Levert inzet van de ADL-hond een substantiële bijdrage aan de mobiliteit en de ADL of HDL waardoor de zelfstandigheid wordt vergroot en het beroep op zorgondersteuning vermindert?

In haar brief van 7 april 2025 geeft verzoekster aan dat zij recht heeft op 6 uur professionele zorg per dag. Omdat de zorgverleners 's morgens vaak pas om 11:00 uur kwamen om haar uit bed te halen en haar rond 19:00 uur alweer naar bed brachten, kon zij haar dagelijkse activiteiten, waaronder ook haar verantwoordelijkheid om haar eigen honden uit te laten, niet voortzetten. De door de zorgverleners aangehouden tijden gaven haar zoveel stress dat zij met deze zorg stopte. Zij kreeg toen, tot vorig jaar, 24/7 mantelzorg van haar toenmalige partner. Verzoekster schrijft dat zij momenteel tijdelijke mantelzorgers heeft die haar uit bed halen, aankleden, douchen, boodschappen doen, omkleden en naar bed brengen. In het klachtenformulier (ongedateerd) geeft verzoekster echter aan dat haar mantelzorg is gestopt. Het is onduidelijk welke mantelzorg verzoekster hiermee bedoelt. Verzoekster is verder bezig met een aanvraag voor PGB voor hulp in het huishouden voor 5 uur per week. Zij geeft aan dat een hulphond voor 24/7 haar mantelzorger kan zijn.

Verder bevat het dossier een e-mail van verzoekster, gedateerd 28-4-2025, waarin verzoekster aangeeft dat zij 4 uur zorg per week ontvangt van Heliomare. Uit het cliëntplan van Heliomare volgt dat verzoekster ambulante begeleiding krijgt van Heliomare en Philadelphia. Het cliëntplan is geldig van 28-11-2022 tot 27-05-2023 en het betreft geen ADL-hulp.

Uit de verklaring van Stichting Hulphond van 22 januari 2025 volgt dat verzoekster geen mantelzorg meer heeft omdat haar partner niet meer in beeld is. Uit deze brief is niet op te maken dat verzoekster andere mantelzorg ontvangt.

Het dossier bevat ook informatie van de ergotherapeut waaruit blijkt dat verzoekster momenteel geen formele zorg ontvangt en dat haar partner haar helpt. Verder is op te maken dat de beoogde taken van de ADL-hond onder andere inhouden: hulp bij transfers in en uit bed, hulp bij aankleden (jas, sokken en schoenen, broek), apporteren, openen en sluiten van kasten, de was in en uit de machine doen en hulp bij boodschappen. De ergotherapeut heeft in het ergotherapeutisch deel van de indicatie, in de tabel 'omschrijving informele/onbetaalde zorgtaken', toegelicht welke concrete tijdsbesparing inzet van een ADL-hond oplevert voor de mantelzorger voor taken die opgeteld 580 minuten, dus ruim 9,5 uur per week betreffen. In de tabel 'Activiteiten die cliënt zelf doet maar die lichamenlijk (te) belastend zijn' worden ook enkele taken genoemd, die zij met moeite kan doen, danwel waarvoor zij moet wachten op haar mantelzorger.

³ <https://www.regelhulp.nl/onderwerpen/wlz/zorgprofiel>

Op grond van de voorliggende informatie kan het Zorginstituut de tweede vraag in geschil niet beantwoorden. Aangezien verzoekster geen formele zorg ontvangt en het onduidelijk is of verzoekster informele zorg (mantelzorg) ontvangt, kan het Zorginstituut niet beoordelen in hoeverre voldaan wordt aan het criterium 'vermindering van het beroep op zorgondersteuning'. De indicatie door de ergotherapeut is gesteld in een periode waarin verzoekster nog mantelzorg ontving van haar partner, dit lijkt inmiddels niet meer het geval te zijn. Mogelijk voert verzoekster momenteel (veel) activiteiten en handelingen zelf uit, waardoor evenmin duidelijk is of haar zelfstandigheid door de inzet van een ADL-hond daadwerkelijk wordt vergroot.

Nader onderzoek

Gelet op het voorgaande is onduidelijk of verzoekster momenteel (informele) zorgondersteuning ontvangt en of de inzet van een ADL-hond daadwerkelijk haar zelfstandigheid vergroot. De eerdere indicatie door de ergotherapeut was gebaseerd op een periode waarin mantelzorg door de partner werd geboden, wat inmiddels niet meer het geval is.

Om te beoordelen of verzoekster aanspraak kan maken op de verstrekking van een hulphond dient informatie van een zorgprofessional te worden toegevoegd aan het dossier met betrekking tot de huidige zorgondersteuning die verzoekster ontvangt en op welke manier een ADL-hond haar zelfstandigheid vergroot.

Advies

Het Zorginstituut adviseert u om nader onderzoek te laten uitvoeren waarbij u rekening houdt met het bovenstaande.